

Přepadnul jsem zrána voboru
se svým nožem kapesním,
z kraje jsem se dostal do sporu
s vrchním panem nadlesním.

Že prej tím svým rycím náčiním
v jehličnatým porostu,
nedozírný škody učiním,
což poznám až dorostu.

Že prej jsem škodná,
tak buď tak hodná
a další sloce svojí víru dej.

Pravda, měl jsem totiž v úmyslu
tomu ránu do věna
vrejt do kůry spoustu nesmyslů
a tvý jméno zejména.

Vyrovnaný řad modřínů,
potok, mech a jeleni,
byli svědky mého zločinu,
ať už nikdo nezmění.

Že prej jsem škodná...

Nadlesní strh flintu z ramene,
že trest hnedka vykoná,
a že srdce svý měl z kamene,
za hrou spadla vořona.

Voborou se nesla vozvěna,
vracela se vod skály,
kvůli tvému jménu zejména
lesem rány houkaly.

Že prej jsem škodná...

A utíkal jsem kvapem přímo sem
zničenej tím bezprávím,
nadlesnímu plách jsem před nosem,
přesně jak ti vyprávím.

Teď tu stojím málem bez dechu
konečně však z dostřelu.
Tak poskytni štvanci útěchu,
dopřej mu pár podelů.

Že prej jsem škodná,
tak buď tak hodná
a všem mým slokám svojí víru dej.